

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-בראשונה										
מאימרא	האי מיבעי ליה לגופיה										
רבי שימי בר אשי, אשכחתי לאביי דהוה מסבר ליה לבריה: השחיטה שכשירה בור.	(ויקרא א) ושחט - שחיטה בור כשירה. וכי מאין באת - מכלל שנאמר (במדבר יח) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם, שומע אני אפילו שחיטה - תלמוד לומר (ויקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם, מקבלה ואילך מצות כהונה. (ויקרא א) וסמך ידו ושחט - לימד על השחיטה שכשירה בור.										כו.
[אביי]	מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה, ונתנו בני אהרן למה ליה? למעוטי הפשט וניתוח.										כו.
	ואכתי איצטריך, סלקא דעתך אמינא: כיון דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא - לא תיבעי כהונה, קא משמע לן דבעי כהונה										כו.
	אלא מהכא (ויקרא א) וערכו בני אהרן הכהנים את הנחתים את הראש ואת הפדר. מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה וערכו למה ליה? למעוטי הפשט וניתוח.										כו.
	ואימא למעוטי סידור שני גזירי עצים										כו.
	מסתברא: דיבחא דכותיה ממעט.										כו.
	אדרבה, סדור דכותיה ממעט										כו.
	לא סלקא דעתך										כו.
דאמר מר:	(ויקרא א) והקריב הכהן את הכל המזבחה - זו הולכת אברים לכבש. הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סידור שני גזירי עצים - בעיא כהונה.										כו.
	וערכו למה ליה? למעוטי הפשט וניתוח.										כו.
	ואימא הכי נמי לגופיה										כו.
	אלא: והקטיר הכהן את הכל למאי אתא - למעוטי הפשט וניתוח										כו.
	והקריב הכהן את הכל המזבחה - זו הולכת אברים לכבש.										כו.
	הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סדור שני גזירי עצים - בעיא כהונה										כו.
	ונתנו - לגופיה, וערכו - שנים, בני אהרן - שנים, הכהנים - שנים, למדנו לטלה שטעון ששה.										כו.
	האי בבן הבקר כתיב, ובן הבקר עשרים וארבעה בעי										כו.
	(ויקרא א) על העצים אשר על האש אשר על המזבח, איהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח הוי אומר - זה טלה.										כו.
רבי אסי אמר רבי יוחנן:	זר שסידר את המערכה חייב. כיצד הוא עושה - פורקה וחוזר וסודרה.										כו.
	מאי אהני ליה										כו.
	אלא פורקה זר, וסודרה כהן.										כו.
מתקף לה רבי זירא:	וכי יש לך עבודה שכשירה בלילה ופטולה בור?										כו.
	ולא? והרי אברים ופדרים										כו.
	סוף עבודה דיממא היא.										כו.
	והרי תרומת הדשן										כו.
	תחלת עבודה דיממא היא										כו.
דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:	קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחלת עבודה.										כו.
	ואלא קשיא										כו.
	אלא כי איתמר - הכי איתמר:										כו.
רבי אסי אמר רבי יוחנן:	זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודת יום היא.										כו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-בראשונה										
מאת דאמר	מימרא										
אלא מעתה תיבעי פייס	מתקיף לה רבא:					ז			◇		כו:
אשתמיטתיה הא דתניא:						!					כו:
מי שזכה בתרומת הדשן - זכה בסדור מערכה, ובסדור שני גזירי עצים.	[דתניא]					!			◇		כו:
למימרא דעבודת יום בעיא פייס, עבודת לילה לא בעיא פייס?						ז			◇		כו:
והרי אברים ופדרים						ז			◇		כו:
סוף עבודה דיממא היא						!					כו:
והרי תרומת הדשן						ז			◇		כו:
משום מעשה שהיה.						!					כו:
למימרא דעבודת יום, ושזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס?						ז			◇		כו:
והרי שחיטה						ז			◇		כו:
שאני שחיטה, דתחלת עבודה היא.						!					כו:
והא אנן לא תנן הכי:	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:					ז			◇		כו:
אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה.	[תנן]					ז			◇		כו:
ואילו זמן שני גזירי עצים - לא קתני						ז					כו:
הך דלית לה תקנתא - קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.						!			◇		כו:
וכי יש לך עבודה שיש אחריה עבודה, ופסולה בזר?	ואיכא דאמרי, מתקיף לה רבי זירא:					ז			◇		כו: